De zorgen van Moeder Beer

De spiegel van een kind

Een klein meisje zat op de bank naast haar moeder, die verdiept was in haar telefoon.

“Mama,” vroeg het meisje, “waarom heb ik eigenlijk benen?”

Zonder op te kijken antwoordde de moeder: “Zodat je kunt rennen, springen en dansen, lieverd.”

Het meisje knikte. “En waarom heb ik ogen?” “Om de schoonheid van de wereld te kunnen zien,” zei haar moeder, nog steeds turend naar het scherm.

“En waarom heb ik een stem?” “Zodat je vragen kunt stellen, verhalen kunt vertellen en kunt zingen,” antwoordde de moeder glimlachend – nog steeds zonder op te kijken.

Het meisje zweeg even. Toen fluisterde ze: “En waarom heb jij dan ook al die dingen… maar kijk je de hele dag naar je telefoon?”

De moeder keek op en had geen antwoord.

Moeder Beer kijkt naar zichzelf

“Oei… ik herken dit wel. Ook ik pak mijn telefoon soms vaker dan ik van plan was. Maar wat zien mijn jonge beertjes dan? Dat een scherm belangrijker is dan hun verhaal? Ik wil graag dat ze leren luisteren en aandacht hebben voor elkaar. Dan moet ik zelf natuurlijk ook laten zien hoe dat eruitziet. Niet altijd perfect, hoor! Misschien leg ik mijn telefoon straks eens weg en vraag ik wat ze vandaag hebben meegemaakt.”

Een gedachte voor ouders: *Welke kleine momenten van aandacht wil jij graag beschermen in jullie gezin?*

Als ik voor je zorg, en jij zorgt voor mij, dan wordt er gezorgd voor allebei.

Beertje Anders – DMS Educatief